

בס"ד בבא קמא ס עמ' ב – מה שאל דוד מהסנהדרון?

דברי הימים א פרק י

(יג) וַיָּמַת שָׂאוּל בְּמַעְלוֹ אֲשֶׁר מָעַל בְּיְהוָה עַל-דְּבַר יְהוָה אֲשֶׁר לֹא-שָׁמַר וְגַם-לְשָׂאוּל בָּאוּב לְדָרוֹשׁ:

(יד) וְלֹא-דָרַשׁ בְּיְהוָה וַיִּמְתָּהוּ וַיִּסָּב אֶת-הַמְּלָאכָה לְדָוִד בֶּן-יִשָׁי: פ

דברי הימים א פרק יא

(י) וְאַלֶּה רֵאשֵׁי הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד הַמְּתַחַזְקִים עִמּוֹ בְּמַלְכוּתוֹ עִם-כָּל-יִשְׂרָאֵל לְהַמְלִיכֵוּ כַּדְּבַר יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל: ס

(יב) וְאַחֲרָיו אֶלְעָזָר בֶּן-דָּוִד הַכַּחוּפִי הוּא בְּשִׁלוּשָׁה הַגְּבָרִים: (יג) הוּא-הָיָה עִם-דָּוִד בְּכָס דָּמִים וּבְפִלְשֵׁתִים נְאֻסֵי-שֵׁם לְמַלְחָמָה וַתְּהִי חִלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה שְׁעוּרִים וְהָעָם גָּסוּ מִפְּנֵי פִלְשֵׁתִים: (יד) וַיִּתְּצֵבּוּ בַתּוֹר-הַסִּלְקָה וַיִּצְיִלֶנָּה וַיָּכּוּ אֶת-פִּלְשֵׁתִים וַיִּשְׁעוּ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה:

(טו) וַיָּרְדוּ שְׁלוֹשָׁה מִן-הַשְּׁלוֹשִׁים רֵאשֵׁי עַל-הַצָּר אֶל-דָּוִד אֶל-מַעְרַת עֲדֵלָם וּמִסְגֵּה פִלְשֵׁתִים חֲגָה בְּעַמְקֵי רְפָאִים: (טז) וַדָּוִד אָז בְּמִצְוֵתָהּ וַיִּצְיֵב פִּלְשֵׁתִים אָז בְּגִית לָחֶם:

(יז) וַיִּתְּצִיּוּ דָוִד וַיֹּאמְרוּ מִי יִשְׁקֵנִי מֵיָם מִבּוֹר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר:

(יח) וַיִּבְקְעוּ הַשְּׁלִישָׁה בְּמַחְגָּה פִלְשֵׁתִים וַיִּשְׁאָבוּ-מֵיָם מִבּוֹר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא-אָבָה דָוִד לְשִׁתּוֹתָם וַיִּנְסֶף אֹתָם לַיהוָה:

(יט) וַיֹּאמֶר סְלִילָה לִּי מֵאֲלֹהֵי מַעֲשׂוֹת זֹאת הַדָּם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁתָּה בְּנִפְשׁוֹתָם כִּי בְּנִפְשׁוֹתָם הִבִּיאוּם וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֲלֵה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבוּרִים:

שמואל ב פרק כג

(ח) אֵלֶּה שְׁמוֹת הַגְּבָרִים אֲשֶׁר לְדָוִד.....

(יא) וְאַחֲרָיו שֵׁמָא בֶן-אֶגָּא הַרְרִי וַיִּאֲסֹפוּ פִלְשֵׁתִים לַחַיָּה וַתְּהִי-שֵׁם חִלְקַת הַשָּׂדֶה מְלֵאָה עֲדָשִׁים וְהָעָם גָּס מִפְּנֵי פִלְשֵׁתִים: (יב) וַיִּתְּצֵבּוּ בַתּוֹר-הַסִּלְקָה וַיִּצְיִלֶנָּה וַיָּכּוּ אֶת-פִּלְשֵׁתִים וַיִּשְׁעוּ יְהוָה תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה: ס

(יג) וַיָּרְדוּ שְׁלֹשָׁה מִהַשְּׁלֹשִׁים רֵאשֵׁי וַיָּבֹאוּ אֶל-קִצִּיר אֶל-דָּוִד אֶל-מַעְרַת עֲדֵלָם וּמִיַּת פִּלְשֵׁתִים חֲגָה בְּעַמְקֵי רְפָאִים: (יד) וַדָּוִד אָז בְּמִצְוֵתָהּ וַיִּצְיֵב פִּלְשֵׁתִים אָז בֵּית לָחֶם:

(טו) וַיִּתְּצֵנָּה דָוִד וַיֹּאמְרוּ מִי יִשְׁקֵנִי מֵיָם מִבְּאֵר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר: (טז) וַיִּבְקְעוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבָרִים בְּמַחְגָּה פִלְשֵׁתִים וַיִּשְׁאָבוּ-מֵיָם מִבְּאֵר בֵּית-לָחֶם אֲשֶׁר בְּשַׁעַר וַיִּשְׁאוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-דָּוִד וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם וַיִּנְסֶף אֹתָם לַיהוָה: (יז) וַיֹּאמֶר סְלִילָה לִּי יְהוָה מַעֲשֵׂתִי זֹאת הַדָּם הָאֲנָשִׁים הַהֵלֵכִים בְּנִפְשׁוֹתָם וְלֹא אָבָה לְשִׁתּוֹתָם אֲלֵה עָשׂוּ שְׁלֹשֶׁת הַגְּבָרִים: ס

סכום הדין בגמרא: מה שאל דוד מהסנהדרין?

שם המקוצר	האמורא	השאלה	שעורים/עדישים	"ויצילה" / "ולא אבה דוד לשתותם"
טמון	רב נחמן	"טמון באש": חייב או פטור?	שאל 2 שאלות	לא שרף בכלל? \ לא רצה לאמר ההלכה בשם הגיבורים
למקלי [לשרוף]	רב הונא	האם המציל עצמו בממון חברו חייב לשלם?	היו 2 שדות	דוד הציל את השדה ולא שרף / לשם ד'
לאחלופי	רבנן	האם מותר לאדם לתת לבהמתו שעורים של חברו ולשלם לו אח"כ בעדישים [שיותר שוה!]	שעורים של ישראל ועדישים של פלישתים	דלא שבק להו לאחלופי